

Lukáš Květoň si musel o rok prodloužit vyhnanství. Konečně je doma

První dva zápasy po návratu do Českých Budějovic má za sebou třiatřicetiletý útočník Lukáš Květoň. Nucené stěhování extraligového týmu v létě 2013 jej přivedlo do Hradce Králové. Po roce zamířil do Chomutova, kde pomohl vybojovat postup do extraligy. Stejně úspěšnou cestu si chce zopakovat na ledě, který pro něho byl domácí skoro celou předchozí kariéru. Za Motor už nastoupil v Jihlavě a pod střechou Budvar arény proti Benátkám.

Do utkání na jihlavském ledě, které Jihočeši prohráli 2:4, naskočil synovec někdejšího vynikajícího obránce Josefa Květoně po jediném rozbruslení s mužstvem. „Přijel jsem do Budějovic v pátek večer. Druhý den jsem se s klukama rozbruslil a večer nastoupil proti Jihlavě. Byl to fofr, ale chtěl jsem do toho raději vlítnout hned, než čekat na příští zápas,“ potvrdil chuť do hry.

O čtyři dny později se představil u břehu Vltavy proti týmu Benátek nad Jizerou. Vítězství 4:1 mu dalo zapomenout na výsledek z obnovené premiéry. „V Jihlavě jsme zřejmě neprohráli naposled. Je to hokej. Důležité bude vítězit v play off a dostat se do baráže. Proti Benátkám jsme hráli dobře odzadu. Nesmíme dostávat příliš mnoho gólů. Výsledky jako 9:7, což se povedlo proti Kladnu, kdy jsem tu ještě nebyl, jsou nemyslitelné,“ zdůraznil.

Snad nezapomněl dávat góly

Napoprvé jej trenéři postavili do formace s Davidem Kucejdou a Josefem Mikyskou, podruhé bruslil vedle Roka Pajiče a Lukáše Žálčíka. V duelu se Středočechy nebyl zpočátku na ledě moc vidět. Uplatňoval se spíše při oslabeních, ale postupně nabíral dech a dočkal se i několika šancí. „Hraju levé bránící křídlo. Pomáhat bekům, to je má role. Přesto doufám, že přijde i nějaký gól. Snad jsem to ještě nezapomněl,“ vypustil narážku na šestnáct letošních zápasů v extralize za Chomutov. Dostával v nich minimum herního času.

Se změnou klubové příslušnosti nastaly pro něho lepší časy. „Chodím na oslavení i přesilovky, mnohem víc jsem na ledě. Musím se do toho vpravit a sehrát se s klukama. Ale hlavní jsou výhry a body. Musíme to hrnout dál nahoru,“ věděl dobře tábořský rodák, jenž sám inicioval odchod z organizace Pirátů. „Navrhl jsem trenérům, že bude lepší domluvit se na nějaké výměně. Nemělo cenu zabírat místo mladým ve čtvrté lajně. Chomutovští souhlasili, načež jsem se rychle domluvil s manažerem Bednaříkem,“ popsal nedávné události.

Lukáš Květoň bude v Motoru hostovat zatím do konce sezony. Nekladl si žádné přemrštěné nároky. Za prioritu označuje možnost hrát v Budějovicích, kde je doma, a konec odloučení od rodiny, za kterou jenom dojížděl dva a půl roku. „Už mě to vycucávalo fyzicky. Prostě muselo dojít k návratu. Nebudeme si nalhávat, že Chomutov je nějaké ideální místo k žití. Starší kluk chodí do druhé třídy, mladší do školky. Nechtěl jsem je vytrhávat z prostředí, na které jsou zvyklí. Ted' jsme konečně pohromadě,“ netajil pocit úlevy.

O čem sní a co ho mrzí

Vůbec neplánoval opustit jihočeskou metropoli. Jenže musel. Když se majitelé extraligového klubu rozhodli pro nové působiště, běžela Lukáši Květoňovi řádná smlouva. „Měl jsem sto chutí ji vypovědět. Bohužel, nepustili mě. Tak jsem odehrál v týmu ještě jednu sezonu. Neříkám, že byla špatná, ale podle mě si Hradec nezaslouží ten hokej. Po sezoně jsem řekl, že tam nechci být. Dostal jsem svolení něco si hledat, ale žádali za mě vysokou částku.“ ohlížel se za vyhnanstvím, které pokračovalo v Chomutově.

Budějovický Motor nedokázal složit odstupné ve výši určené Hradcem a tak se útočník posunul na sever Čech. „Byl jsem v kontaktu s Romanem Turkem, jenže nezbylo, než odejít jinam na další rok. Na rovinu ale říkám, že prvoligový Chomutov pod trenérem Kopřivou byla pro mě výborná štace po hokejové stránce. Určili nám za cíl postoupit do extraligy. Nic jiného. Pokládám to za nejnáročnější období v mé kariéře. Při postupu si musíte sáhnout úplně na dno svých sil,“ líčil náročnost loňského tažení.

Zkušenosti z Chomutova se Lukáši Květoňovi mohou znamenitě hodit v Motoru, který má rovněž vysoké ambice. „Už vím, o čem to je. Mým snem je vybojovat extraligu pro Budějovice a pokud to bude možné, nikdy odsud neodcházet. Motivuje mě i skutečnost, že v hledišti znovu uvidím manželku s dětmi, tátu a další příbuzné. Jen mě trochu mrzí, když občas slyším, že jsem nadával na zdejší hokej. Přitom jsem vždycky bojoval za to, aby hokej tady byl,“ uzavřel své vyznání.